

JEMNGOD, a. 2. Lika god. *En frukt, som är j. med en annan. Hålla någon j. med en annan*, sätta honom i bredd med denne. *Anse sig för j. med, hålla sig lika god med.* [Jäm-.]

JEMNGODHET, f. 3. Egenskapen att vara jemngod. [Jäm-.]

JEMNGÄNDE, a. 1. Som går i samma sträckning, i parallel linie med något annat. [Jäm-.]

JEMNHET, f. 3. Egenskapen att vara jemn (både egentl. o. fig.). *Golfvets j.* (Fig.) *J. i karaktär och lynne.* [Jäm-.]

JEMNHYFLA, v. a. 1. Hyfla något så, att det blir fullkomligt jemnt.

JEMNHÖG, a. 2. 1) Lika hög. *Dessa berg äro j-a. Ell torn, som är j-t med ett annat.* — 2) (fig.) Se *Jemngod*. [Jäm-.]

JEMNHÖJD, f. 3. Samma höjd. [Jäm-.]

JEMNING, f. 2. Handlingen, hvarigenom något jemnas. [Jäm-.]

JEMNLASTIG, a. 2. Jemt lastad. [Jäm-.]

JEMNLASTIGHET, f. 3. Egenskapen att vara jemt lastad. [Jäm-.]

JEMNLIK, a. 2. Fullkomligt lika. *Menniskorna böra vara j-a inför lagen. J-a rättigheter.* — Skrifves äfv. *Jemlik*. [Jäm-.]

JEMNLIKE, m. 2. pl. — *likar*. Säges om den, som är fullt lika god med en annan i samhällsställning, rang, värde och förtjenster. *Han är min j. De äro j-kar i rang, i förtjenst. Bemöta någon som sin j.* — *Syn.* Like, Gelike. Skrifves äfv. *Jemlike*. [Jäm-.]

JEMNLIKHET, f. 3. 1) Fullkomlig likhet. *J. i rättigheter.* — 2) (i politisk mening) Fullkomlig likhet i rättigheter. *Frihet och j.* — Skrifves äfv. *Jemlikhet*. [Jäm-.]

JEMNLIKNA, v. a. 1. Hålla jemngod. — Skrifves äfv. *Jemlikna*. [Jäm-.]

JEMNLIKT, prep. I enlighet med, enligt, i kraft af. *J. lag och laga stadgar. J. K. M:ts nådiga befallning.* — *Syn.* Se *Enligt*. [Jäm-.]

Anm. Man skrifver allmänt *Jemlikt* etc., liksom många stafva *Jemlik*; men följdriktigt bör *Jemlik*, *Jemlikt* antagas, såvida man ej vill bortkasta *n* i alla sammansättningar och skrifva *Jemgod*, *Jemmulen*, *Jemjärj*, o. s. v.

JEMNLÅNGS, adv. I parallel linie uteser hela längden. Se äfv. *Längs utmed.* — Skrifves äfv. *Jemnlångs*. [Jäm-.]

JEMNMULEN, a. 2. neutr. — *el.* Öfverallt betäckt med moln. [Jäm-.]

JEMNMÅTT, n. 5. Se *Symmetri*.

JEMNS, adv. 1) I jemnhet (med). *J. med brädden*, lika högt med brädden. — 2) Längs efter. *Segla j. landet.*

JEMNSIDES, adv. I samma sträckning, i parallel linie, parallell. *Två linier, som löpa j.* [Jäm-.]

JEMNSIDIG, a. 2. Som löper i samma sträckning, parallel. — *Jemnsidighet*, f. 3. [Jäm-.]

JEMNSITTANDE, a. 1. Som sitter jemt på alla sidor. *En j. klädning.* [Jäm-.]

JEMNSKUREN, a. 2. Skuren jemn på ytan. [Jäm-.]

JEMNSKYLD, a. 2. I lika nära skyldskap. [Jäm-.]

JEMNSTOR, a. 2. Lika stor. [Jäm-.]

JEMNTJOCK, a. 2. Af lika tjocklek öfverallt. — *Jemntjockhet*, f. 3. — *Jemntjockt*, adv. [Jäm-.]

JEMNVIGT, f. 3. 1) Förhållandet, att tvenne

kroppar väga lika. *Sätta tvenne vågskålar i j. Hålla i j.* — 2) (fig.) Lika vikt, betydnet; likhet. *Delta krig rubbade j-en emellan begge dessa stater. Återställa j-en emellan tvenne stater. Man bör söka j. emellan utgifter och inkomster. Sätta, hålla i j.* — 3) Det förhållandet hos en i en punkt understödd kropp, att den är lika fördelad på begge sidorna, så att kroppens sträfvan att falla åt ena sidan upphäves genom en lika stark sträfvan å den andra. *Hålla sin kropp, hålla sig i j., hålla j-en*, laga, att detta förhållande bibehålles. *Förlora j-en. Komma ur j-en.* — *Syn.* (för alla bem.) Balans. — Skrifves äfv. *Jemvigt*. [Jäm-.]

JEMNÅLDRIJ, **JEMNÅRIG**, a. 2. Af samma ålder. [Jäm-.]

JEMNÅRIGHET, f. 3. Lika ålder. [Jäm-.]

JEMRANDE, n. 4. 1) Klagan i oartikulerade ljud. — 2) Bitter klagan.

JEMRA SIG, v. r. 1. 1) Klaga i oartikulerade ljud. *Den sjuke j-r sig.* — 2) Bittert beklaga sig (öfver). *J. sig öfver det fula vädrat. Alla j. sig öfver brist på arbetsförtjenst.* [Jämra.]

JEMT, adv. 1) I samma plan. *Bordet står icke j.* — 2) Vågrätt, horisontelt. *Hålla vägen j. Vägen står j.* — 3) Slätt. *Duken ligger j. Klädningen sitter j.* — 4) Jemntjockt. *J. spunnet garn.* — 5) På jemnt sätt, med jemnhet, lika. *Hästarne draga j.* (Fig.) *Draga j.*, väl förlikas, vara ense. *Dela j.*, i lika delar. — 6) *J. med*, i lika höjd med. *Vattnet står j. med bryggan. Afhugga j. med marken.* — Äfv. *Jemns.* — 7) Hvarken för mycket eller för litet, hvarken mer eller mindre. *Han fyller i dag j. tio år. Just j. en styfver. Det är j. ett år sedan. Byta j. ell. j. om j.*, så att ingen mellangift gifves. *Tal, som gå j. upp i hvarandra*, då det ena är quot af det andra. *J. och rätt, knappt.* — 8) Med jemna, lika mellantider, i jemn gång, alltid på samma sätt, fortgående lika, ordentligt, regelbundet. *Slå, hamra j. Uret går j. Pulsen slår j. Vagn, som går j.* — 9) (fam.) Se *Beständigt*. *Vara j. hemma, j. i arbete. Han är j. med, när det är fråga om nöjen. J. och samt*, se *Alljemt.* — 10) Med jemnhet i uppförande. *Gå j. till väga.* [Jemnt, Jämt.]

Anm. Man bör noga skilja mellan *Jemnt* och *Jemt*; det förra är neutrum af adj. *Jemnt*, det sednare adverb. Man säger således: *Bordet är jemnt*; deremot: *Bordet står jemt*.

JEMTE, adv. 1) Tillika med. *Herr N. j. hustru och barn.* — *Syn.* Se *Med.* — 2) Bredvid. *Sätta sig j. en annan. Hon satt j. mig.* (Fig.) *Han tål ingen j. sig.* i jemnbredd med sig; tål icke, att någon är lika god som han. — *J. att, konj.* Förutom att. *Denna upptäckt, j. att den upplyst mig, har äfven haft till följd, att . . .* [Jemnte, Jämtte, Jämtte.]

JEMVIGT, se *Jemnvigt*.

JEMVÄL, jämmväl, adv. Äfvenledes, äfven, tillika. *Hon är icke allenast vacker, utan j. god.* — *Syn.* Se *Äfven*.

JERBOA, järrhoa, f. 3. En art Springråtta, i Ryssland, Asien och norra Afrika; med ryggen gul, buk och bringa hvita; 6 tum lång. *Dipus Sagitta*.

JEREMIAD, ---åd, f. 3. Klagovisa. — *Anm.* Ordet har afseende på profeten Jeremias' klagodikt, hvori han begret staden Jerusalem förstöring.

JERF, se *Järf*.

JERG, järrg, n. sing. Se *Käll*.